

UN JO DE MI

[...] (5) De vegades és, per alquímia de les obres que s'hi han encès, que l'illa de Mallorca ha semblat tornar-se d'or, amb el foc de Rosselló-Pòrcel a contrallum del foc de Lull, amb les flames sagnants d'en Jujol en l'absis de la Seu, amb les fosforescències d'en Mir, amb les aures de Miró, barrejades amb tota la pintura solar i la literatura eòlica de l'illa mateixa.

(6) “Tota la meva vida es lliga a tu / com a la nit les flames a la fosca”. Això que va escriure de Mallorca Bartomeu Rosselló-Pòrcel l'any 1937, Maria del Mar Bonet ho va cantar –com si ho digués a l'illa en nom seu i, alhora, a Bartomeu en nom de l'illa–, i ho va provar de dibuixar un dia a sa Calobra, en tres pastels on es representa l'asolellament des Morro de sa Vaca. En aquests dibuixos la polpa de la roca s'encén i s'enfosqueix com una pintura viva, com si la roca fos pigment i el mar fos una aiguada. Poques realitats territorials com una illa ofereixen la possibilitat de sentir-se'n penetrat i abastar-la completa en una íntima confusió de cos i de cosa. Llorenç Riber –tan anostrador o més que Vinyoli– diu que “...la mar i sos esculls/ amb la montanya infinita / se fa amorosa i petita / per entrar dins vostres ulls”.

PEREJAUME

Fragment de la presentació de Perejaume per
l'exposició de Maria del Mar Bonet, *La veu a la mà*,
a la Fundació Palau, Caldes d'Estrach, 2006